Tema 3: Algorísmes Numèrics

Resum del tema 3

- Sistema numeració
 - base
 - o nombre de dígits
- <u>Seqüència de Fibonacci</u>
- Notació Gran O
- Aritmètica bàsica
 - o suma
 - multiplicació
 - versió d'Al Khwarizmi
 - o <u>divisió</u>
- Aritmètica Modular
 - o suma
 - o multiplicació, versió d'Al Khwarizmi
 - divisió
 - o <u>potència</u>
- Algorisme d'Euclides
- Test de primeritat
 - o <u>Teorema petit de Fermat</u>
 - <u>Teorema de Lagrange</u>

Cap a l'any 600, a l'Índia, es va inventar el sistema decimal de numeració.

Un sistema de numeració és un conjunt de símbols i regles de generació que permeten construir tots els nombres vàlids en el sistema.

El seu principal avantatge sobre els que es coneixien a Europa, com el romà, és la seva base posicional i la simplicitat de les operacions (algorismes) aritmètiques.

Els sistemes de numeració romans i egipcis no són estrictament posicionals. Per això, és molt complex dissenyar algoritmes d'ús general (per exemple, per a sumar, restar, multiplicar o dividir).

Un sistema de numeració ve definit doncs per:

- el conjunt S dels símbols permesos en el sistema. En el cas del sistema decimal són {0,1...9}; en el binari són {0,1}; en l'octal són {0,1,...7}; en l'hexadecimal són {0,1,...9,A,B,C,D,E,F}.
- el conjunt R de les regles de generació que ens indiquen quins nombres són vàlids i quins no són vàlids en el sistema.

Bases i representació numèrica

Quantes "unitats" hi ha a 642? Depèn de la base en que està escrit! La **base d'un nombre** determina el nombre de dígits diferents i el valor de les posicions dels dígits.

642 és 600 + 40 + 2 en BASE 10.

La fòrmula que ens permet entendre una base és:

$$d_n \times R^{n-1} + \cdots + d_2 \times R + d_1$$

on R és la base del nombre i d_i és el dígit a la posició i-èssima del nombre.

$$642 = 6_3 \times 10^2 + 4_2 \times 10 + 2_1$$

DECIMAL és base 10 i té 10 dígits: 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9

BINARI és base 2 i té 2 dígits: 0,1

HEXADECIMAL és base 16 i té 16 dígits: 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,A,B,C,D,E,F

El sistema decimal de numeració va trigar molts anys en arribar a Europa.

El medi de transmissió més important va ser un manual, escrit en àrab durant el segle IX a Bagdad, obra de Al Khwarizmi, en el que especificava els procediments per sumar, multiplicar i dividir nombres escrits en base deu.

Els procediments eren precisos, no ambigus, mecànics, eficients i correctes. És a dir, eren algorismes (per a ser implementats sobre paper i no amb un ordinador!).

Una de les persones que més van valorar aquesta aportació va ser Leonardo Fibonacci.

Fibonacci és avui conegut sobretot per la seva seqüència:

La seqüència es pot definir amb la següent regla:

$$F_n = \begin{cases} F_{n-1} + F_{n-2} & \text{if } n > 1\\ 1 & \text{if } n = 1\\ 0 & \text{if } n = 0 \end{cases}.$$

Això encara **no és un algorisme**. A les següents pàgines veurem diferents algorismes per implementar computacionalment aquesta definició.

La sequència creix molt ràpid i es pot demostrar que el terme n-èssim de la sequència té aproximadament aquest valor:

$$F_n \approx 2^{0.694n}$$

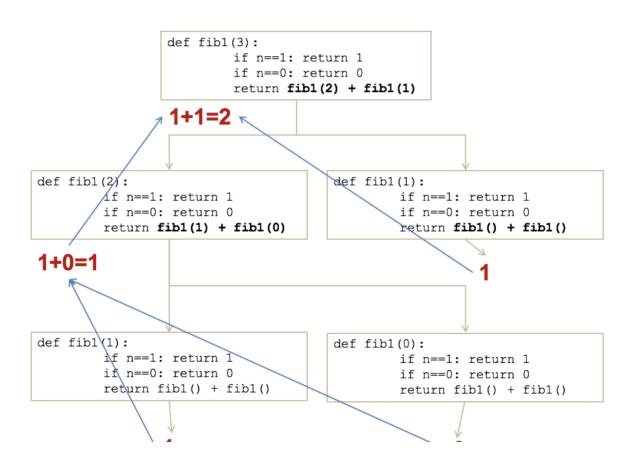
Però per calcular **exactament** un terme concret necessitem un algorisme!

Una primera possibilitat és aquesta (algorisme recursiu)*:

```
def fib1(n):
    if n==0:
        return n
    if n==1:
        return n
    else:
        return fib1(n-1) + fib1(n-2)
fib1(10)
> 55
```

^{*}Un algorisme recursiu és un algorisme que es crida a si mateix.

Algorisme recursiu de Fibonacci

Algorisme recursiu de Fibonacci

Com per a qualsevol algorisme, ens podem fer tres preguntes (**les tres preguntes bàsiques de l'algorísmica**):

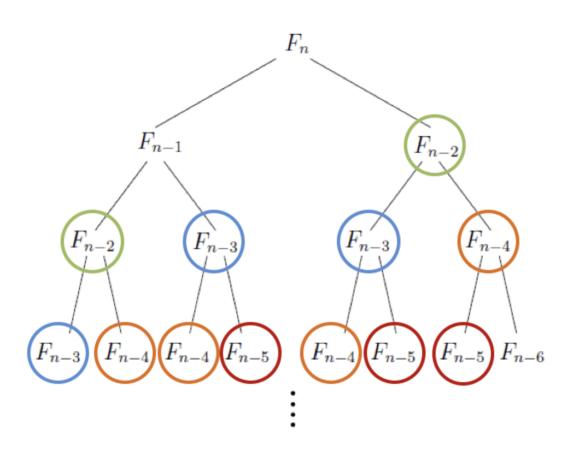
- És correcte?
- Quant trigarà, en funció de n?
- Hi ha alguna manera millor de fer-ho?

I les respostes són:

- En aquest cas és evident que si, atès que segueix exactament la definició!
- Es pot demostrar que el nombre de passos computacionals que fa és de l'ordre de F_n. Per calcular el terme 200 hauria de fer de l'ordre de 2^138 passos. A l'ordinador més ràpid del món, que pot executar al voltant de 40.000.000.000.000 passos per segon, necessitaríem més temps que el necessari pel col·lapse del Sol! A la velocitat que els ordinadors augmenten la seva capacitat de càlcul, cada any que passa podríem calcular un nombre de Fibonacci més que l'any anterior!
- Sí.

Per què és tant lent?

Algorisme recursiu de Fibonacci

Algorisme de Fibonacci

Anem a fer-ne una versió basada en llistes:

```
def fib2(n):
    if n==0:
        return 0
    ls = [0,1]
    for i in range(2,n+1):
        ls.append(ls[i-1]+ls[i-2])
    return ls[n]
```

- És evident que és correcte.
- Només executa (n-1) vegades la iteració.

Direm que fib2(n) és lineal (o polinòmic) respecte n. Ara podem calcular fins i tot fib(100.000.000).

Però encara ho podem fer millor!

Algorisme de Fibonacci

```
def fib3(n):
    a,b = 0,1
    for i in range(1,n+1):
       a,b = b, a+b
    return a

fib3(10)
> 55
```

Com hem de comptar els passos computacionals?

Considerarem de la mateixa categoria les instruccions simples com emmagatzemar a memòria, *branching*, comparacions, operacions aritmètiques, etc.

```
import math
a = 5
b = 4
for i in range(3):
    a += math.sqrt(a+b)
```

Però si manipulem nombres molt grans (que ocupen més de 64 bits), aquestes operacions no són tan barates!

```
import math
a = 1234585127527575235234982374598245
b = 8112387512759287512875851285789127
for i in range(327864287686868676876876876887986):
    a += math.sqrt(a+b)
```

Caldrà tenir en compte quina complexitat computacional té operar dos nombres d'aquestes característiques.

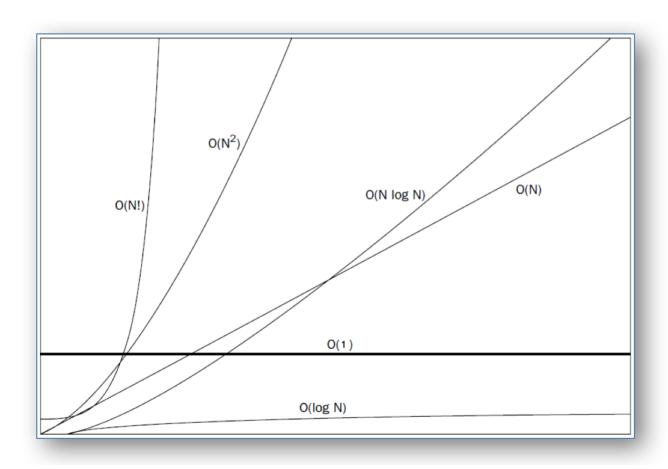
Aquesta notació és una convenció per no ser ni massa ni massa poc precisos a l'hora d'escriure la complexitat computacional d'un algorisme (= nombre de passos).

La regla principal és **comptar el nombre de passos computacionals aproximats en funció de la mida de l'entrada**.

Fem la següent aproximació: enlloc de dir que té una complexitat de 5 $n^3 + 4 n + 3$ direm que té una complexitat de $0(n^3)$

En general utilitzarem aquestes convencions:

- Ometrem les constants multiplicatives: 14n^2 és n^2.
- n^a domina sobre n^b si a>b: n^2 domina sobre n.
- Qualsevol exponencial domina sobre un polinomi: 3ⁿ domina sobre n⁵ (i també sobre 2ⁿ).
- Qualsevol polinomi domina sobre un logaritme: n domina sobre log(n)^3 i n^2 domina sobre nlog(n).

N	N^2	N!
5	25	120
6	36	720
7	49	5,040
8	64	40,320
9	81	362,880
10	100	3,628,800

Observacions:

- Qualsevol algorisme amb n! és inútil a partir de n=20
- Els algorismes amb 2ⁿ són inútils a partir de n=40
- Els algorismes quadràtics, n^2 comencen a ser costosos a partir de n=10.000 i a ser inútils a partir de n=1.000.000
- Els algorismes lineals i els nlog(n) poden arribar fins a n=1.000.000.000
- Els algorismes sublineals, log(n), són útils per qualsevol n.

Les famílies més importants d'algorismes són les que tenen un ordre:

- Constant, O(n) = 1, com f(n) = min(n,1), que no depenen de n.
- Logarítmic, O(n) = log(n).
- Lineals, O(n) = n.
- Super-lineals, O(n) = nlog(n).
- Quadràtics, $O(n) = n^2$.
- Cúbics, O(n) = n^3.
- Exponencials, $O(n) = c^n per c>1$.
- Factorials, O(n) = n!

Aritmètica Bàsica: Preliminar

Quants dígits necessitem per representar un nombre N en base b?

Si tenim k dígits en base b podem representar els nombres fins a b^k -1. Per tant, necessitem log_b (N+1) dígits per escriure N en base b (això surt d'aillar k a l'equació b^k -1 = N).

Veiem un exemple:

```
k=5, b=2
```

Si tenim 5 dígits en base 2, podem representar fins a $2^5 - 1 = 32 - 1 = 31$, efectivament 1111 = 16 + 8 + 4 + 2 + 1 = 31

Per altra banda, necessitarem log_2 (31+1) dígits per escriure 31 en base b => 5 dígits

Quan fem un canvi de base la mida del nombre només es veu afectada per un factor multiplicatiu, i per tant considerem que no canvia!

Aritmètica Bàsica: Suma

Hi ha una propietat, que ens serà molt útil, dels nombres decimals:

• La suma de tres nombres d'un sol dígit qualsevol té com a màxim dos dígits. Aquesta regla és compleix per totes les bases b >= 2.

Aquesta regla ens permet definir una regla general per sumar dos nombres en qualsevol base: la que hem après a l'escola!

Però, quina complexitat té aquest algorisme?

- Aquesta pregunta la farem sempre en relació a la mida (nombre de bits) dels elements de l'entrada.
- Per un nombre petit de bits (64), l'ordinador ho pot fer en un sol pas, però això no és veritat per a nombres molt grans.

Aritmètica Bàsica: Suma

Suposem que tant x com y tenen n bits. La seva suma (x+y) té com a màxim n+1 bits. La seva complexitat és per tant, O(n).

Es pot fer millor?

Aritmètica Bàsica: Suma

Suposem que tant x com y tenen n bits. La seva suma (x+y) té com a màxim n+1 bits. La seva complexitat és per tant, O(n).

Es pot fer millor?

No! Per sumar n bits com a mínim s'han de poder llegir i escriure, i això ja són 2n passos!

Aritmètica Bàsica: Multiplicació

La multiplicació o producte que ens han ensenyat a l'escola és:

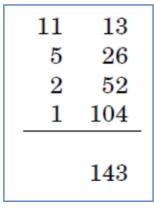
Tenim n multiplicacions de complexitat n (un bit per n bits) + aproximadament 2n sumes de complexitat 2n, que és un total de $(n^2 + 4n^2) = 5n^2$ i per tant la **complexitat total de la multiplicació és 0(n^2)**.

Aritmètica Bàsica: Multiplicació

Al Khwarizmi ens va donar un segon algorisme (i que avui encara s'utilitza en uns quants països!)

- Escrivim els nombres un al costat de l'altre.
- Repetim aquesta operació "Dividim el primer per dos i l'arrodonim. Doblem el segon fins que el primer nombre és 1".
- Sumem els nombres de la segona columna que corresponen a totes les files on el nombre de la primera columna és senar i obtenim el resultat.

Exemple: 11 x 13:

Aritmètica Bàsica: Multiplicació

L'algorisme d'Al Khwarizmi es pot escriure així:

L'algorisme s'acaba després de n crides recursives* i a cada crida fem O(n) operacions. Per tant és O(n^2).

*Si cada vegada que cridem la funció recursivament anem dividint per 2 el paràmetre x al cap de n crides el paràmetre ja valdrà 0. Per exemple, si x=16, que necessita 5 bits (n= 5) per representar-se, llavors arribem a 0 en 5 crides: 16, 8, 4, 2, 0.

Aritmètica Bàsica: Divisió

La divisió x/y consisteix en trobar un quocient q i una resta r de manera que:

$$x = y \times q + r$$

amb r < y. La seva versió recursiva és:

```
def div(x,y):
    import math
    if x<=0:
       return 0.0
    if v==1:
       return x,0
    q,r = div(math.floor(x/2),y)
    q = 2*q #desfem la divisió per 2
                         #desfem la divisió per 2
    r = 2*r
    if x%2 != 0:
                         #recuperem el que hem perdut amb el floor
        r += 1
    if r >= y:
        \Gamma = \Gamma - y
                         #aquí és on anem augmentant el quocient
        q = q+1
    return q,r
```

In complexitat de 0/201